

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 5/13
v Luxemburgu 22. januára 2013

Rozsudok vo veci C-283/11
Sky Österreich GmbH/Österreichischer Rundfunk (ORF)

Právoplatné obmedzenie nákladov na odvysielanie krátkych sekvencií udalostí veľkého významu pre verejnosť, ako sú futbalové zápasy

Charta základných práv nebráni tomu, aby sa finančná náhrada, ktorú môže požadovať majiteľ výhradných vysielacích práv za krátke spravodajstvo iných vysielateľov, obmedzovala na technické náklady

Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách¹ umožňuje každému vysielateľovi usadenému v Únii realizovať krátke spravodajstvo o udalostiach veľkého záujmu pre verejnosť v prípade, ak sú tieto udalosti predmetom výhradných vysielacích práv. Krátke sekvencie sú voľne vybraté zo signálu majiteľa výhradných práv, ktorý môže požadovať finančnú náhradu zodpovedajúcu výške dodatočných nákladov priamo spôsobených poskytnutím prístupu k signálu.

Spoločnosť Sky Österreich spochybňuje tieto finančné podmienky v rámci sporu s ORF (rakúsky verejnoprávny vysielateľ). Spoločnosť Sky vysiela prostredníctvom satelitu kódovaný digitálny televízny program nazvaný „Sky Sport Austria“ a nadobudla výhradné práva odvysielat' na území Rakúska niektoré zápasy Európskej ligy počas sezón 2009/2010 až 2011/2012. Spoločnosť uvádza, že každoročne vynakladá na licenciu a výrobné náklady sumu vo výške niekoľkých miliónov eur. KommAustria, rakúsky regulačný orgán pre oblasť komunikácií, ju však zaviazal poskytnúť ORF právo na realizáciu krátkeho spravodajstva bez toho, aby zobral do úvahy uvedené náklady. Náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu k signálu boli v danom prípade nulové.

Bundeskommunikationssenat (Spolkový senát pre komunikácie, Rakúsko) rozhodujúci v danom spore sa Súdneho dvora pýta, či je smernica „o audiovizuálnych mediálnych službách“ zlučiteľná s Chartou základných práv Európskej únie, ktorá zabezpečuje právo vlastniť majetok a slobodu podnikania, v rozsahu, v akom táto smernica obmedzuje predmetnú finančnú náhradu na dodatočné náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu k signálu.

Súdny dvor v rozsudku z dnešného dňa uvádza, že Charta nebráni takémuto obmedzeniu.

Pokiaľ ide o **ochranu práva vlastniť majetok** ako základného práva, Súdny dvor uznáva, že výhradné vysielacie práva, aké nadobudla spoločnosť Sky, predstavujú majetkové práva a nie len jednoduché záujmy alebo príležitosti obchodnej povahy. Napriek tomu v čase, keď spoločnosť Sky zmluvne nadobudla tieto práva (t. j. v auguste 2009), upravovalo už právo Únie právo realizovať krátke spravodajstvo, pričom finančná náhrada sa obmedzovala na dodatočné náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu k signálu.² Z toho dôvodu sa spoločnosť Sky nemôže odvolávať na nadobudnuté právne postavenie umožňujúce jej nezávislý výkon jej výhradného vysielacieho práva. Preto spoločnosť Sky nemôže požadovať ochranu práva vlastniť majetok upraveného v Charte základných práv.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správny opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, s. 1, korigendum Ú. v. EÚ L 263, s. 15).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11. decembra 2007, ktorá zmenila a doplnila smernicu Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právných predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 322, s. 27), vstúpila totiž do platnosti 19. decembra 2007 a členské štáty ju mali prebrať najneskôr do 19. decembra 2009.

Súdny dvor naopak konštatoval, že sporná právna úprava zasahuje do **slobody podnikania**. Predovšetkým totiž zabraňuje majiteľovi výhradných vysielacích práv slobodne rozhodovať o cene, za ktorú poskytne prístup k svojmu signálu, čím by tak zaviazal vysielateľov krátkeho spravodajstva podieľať sa na nákladoch pri nadobudnutí týchto práv.

Súdny dvor však zdôrazňuje, že sloboda podnikania ako základná sloboda obsahuje určitú osobitosť v rozsahu, v akom táto sloboda môže byť podriadená veľkému množstvu zásahov verejnej moci, ktoré sú schopné vo verejnom záujme obmedziť výkon hospodárskej činnosti. Táto skutočnosť sa odzrkadľuje predovšetkým v spôsobe, akým treba uplatniť zásadu proporcionality.

Súdny dvor prišiel k záveru, že sporné obmedzenie slobody podnikania je oprávnené a že je predovšetkým v súlade so zásadou proporcionality.

Cieľom tohto obmedzenia je totiž bez vplyvu na základný obsah slobody podnikania verejný záujem v rozsahu, v akom je toto obmedzenie zamerané na ochranu základnej slobody prijímať informácie a na podporu pluralizmu, ktoré sú chránené Chartou. V tomto kontexte Súdny dvor uvádza, že výhradné vysielanie udalostí veľkého záujmu pre verejnosť má rastúcu tendenciu a môže značným spôsobom obmedziť prístup verejnosti k informáciám o týchto udalostiach.

Navyše sporné obmedzenie je spôsobilé a potrebné na zabezpečenie sledovaného cieľa ochrany verejného záujmu. Normotvorca Únie sa mohol oprávnene domnievať, že právna úprava upravujúca finančnú náhradu prevyšujúcu náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu k signálu by neumožňovala dosiahnuť tento cieľ tak efektívne.

Nakoniec sa sporná právna úprava musí považovať za primeranú. Vzhľadom jednak na závažnosť ochrany základnej slobody prijímať informácie, slobody, ako aj pluralizmu médií, ktoré sú upravené v Charte, a jednak na ochranu slobody podnikania podľa Charty mohol normotvorca Únie prijať predmetné pravidlá, ktoré obsahujú obmedzenia slobody podnikania, pričom tým zároveň vzhľadom na nevyhnutnú vyváženosť dotknutých práv a záujmov zvýhodnil právo na prístup verejnosti k informáciám v porovnaní so zmluvnou slobodou.

Sporná právna úprava zavádza v danej veci najmä spravodlivú rovnováhu medzi jednotlivými predmetnými základnými právami a slobodami. Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách totiž stanovuje, že krátke spravodajstvo sa môže použiť len na všeobecné spravodajské programy, a nie napríklad v zábavných programoch. Navyše sekvencie nesmú presiahnuť 90 sekúnd a musí byť uvedený ich zdroj. Okrem toho smernica nevyklučuje, aby majitelia výhradných vysielacích práv vykonávali svoje práva za odplatu. Rovnako neexistencia možnosti prefinancovania prostredníctvom náhrady, ako aj prípadné zníženie obchodnej hodnoty týchto výhradných vysielacích práv sa môže v praxi zohľadniť pri zmluvných rokovaniach týkajúcich sa nadobudnutia predmetných práv a odzrkadliť v cene uhradenej za ich nadobudnutie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106